

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/26-01240
Otsuse kuupäev 17.05.2026
Komisjoni koosseis Maria Alajõe

Tarbija
Kaupleja Turkish Airlines Inc. Eesti filiaal (12480784)

Tarbija nõue Määruse 261/2004 kohase hüvitise maksmise nõue täies ulatuses (600 eurot). Kaupleja on menetluse raames 50% ulatuses nõude rahuldanud.

Resolutsioon:

Jätta tarbija nõue rahuldamata.

Tarbijakaitseaduse § 60 kohaselt on kauplejal komisjoni otsuse järgimiseks 30 päeva arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse. Kaupleja teavitab Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametit kirjalikult otsuse järgimisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Tarbija oli ostnud lennupileti lendamiseks 12.01.2026 Tallinnast Istanbuli kaudu Guangzhousse. Lennu TK72 Istanbul-Guangzhou väljumine hilines, mistõttu jõudis reisija oma sihtkohta 3h ja 33 min pikkuse hilinemisega. Reisija nõuab EU Määruse 261/2004 kohase hüvitise väljamaksmist summas 600 eurot. Reisija on pöördunud lennuettevõtja poole, kes on keeldunud hüvitise väljamaksmisest, kuna väidetavalt hilines lend 2h ja 57 minutit. Reisija on esitanud mitmeid tõendeid, millest nähtub hilinemise pikkus, kuid lennuettevõtja ei ole neid arvestanud.

Reisija nõuab määruse 261/2004 kohase hüvitise väljamaksmist summas 600 eurot.

Menetluse käigus on tarbija oma seisukohta täiendanud. Ta viitab määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõikele 2 ning märgib, et hüvitise vähendamine 50% võrra on võimalik üksnes juhul, kui reisijale pakutakse vastavalt artiklile 8 võimalust jõuda sihtkohta asenduslennuga teist marsruuti pidi ning saabumisaeg jääb määruuses sätestatud ajavahemike piiresse. Tarbija rõhutab, et artikli 7 lõike 2 kohaldamine eeldab artikli 8 lõikes 1 sätestatud tingimuste täitmist.

Tarbija palub täpsustada, kuidas ja kas on lennuettevõtja täitnud artikli 8 lõike 1 nõuded ning milliseid meetmeid kaupleja võttis, et teavitada reisijat määruuses nimetatud võimalustest. Tarbija väidab, et kaupleja ei ole reisijale pakkunud võimalust jõuda sihtkohta asenduslennuga teist

marsruuti pidi, nagu artiklis 8 ette nähtud.

Tarbija leiab, et kuna artikli 8 lõike 1 kohaseid võimalusi ei ole talle pakutud, puudub kauplejal õigus tugineda artikli 7 lõikele 2 ning vähendada hüvitise summat 50% võrra.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja on avaldusele vastanud, kuid keeldub nõude rahuldamisest. Kaupleja hinnangul ei ole käesolevas asjas Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet (TTJA) pädev avaldaja nõuet menetlema. Kaupleja viitab määruse (EÜ) nr 261/2004 rakendamisele ning selgitab, et rakendusasutuse pädevus laieneb vaid lendudele, mis väljuvad liikmesriigist või saabuvad kolmandast riigist liikmesriiki. Kaupleja märgib, et TTJA poole saavad pöörduda ainult need reisijad, kelle probleemne lend väljus Eestist või saabus Eestisse kolmandast riigist. Jätkulendude puhul on määrav see, millisel konkreetsel lennul probleem tekkis.

Tarbija reisis marsruudil Tallinn–Istanbul–Guangzhou, mis koosnes kahest eraldi lennust. Esimene lend Tallinnast Istanbuli saabus sihtkohta planeeritud ajal. Probleem, s.o hiline mine, tekkis jätkulennul Istanbulist Guangzhousse, mis saabus lõppsihtkohta planeeritust 3 tunni ja 33 minuti võrra hiljem. Kuna see lend ei väljunud Eestist ega saabunud Eestisse kolmandast riigist, leiab kaupleja, et TTJA ei ole pädev nimetatud hiline mist menetlema.

Lisaks märgib kaupleja, et isegi juhul, kui TTJA oleks pädev vaidlust lahendama, ei kuuluks avaldaja nõue täies mahus hüvitamisele. Kaupleja viitab määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõikele 2 ning Euroopa Kohtu praktikale, mille kohaselt on võimalik hüvitise suurust vähendada 50%, kui reisija jõuab lõppsihtkohta hiline misega, mis jääb alla nelja tunni. Kaupleja selgitab, et avaldaja jätkulennu hiline mine oli üle kolme, kuid alla nelja tunni, mistõttu oleks kauplejal õigus vähendada hüvitise summat 50% võrra.

Menetluse raames on kaupleja andnud omapoolse täiendava selgituse seoses määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõikes 2 sätestatud hüvitise 50% vähendamise võimaluse ja selle seosega artikli 8 lõikes 1 sätestatud kohustustega. Kaupleja selgitab, et tarbija on oma vastulauses küsinud, kuidas täitis ta artikli 8 lõike 1 nõudeid olukorras, kus tarbijale ei pakutud asenduslendu teist marsruuti pidi.

Kaupleja selgitab, et käesolevas asjas ei ole artikli 8 lõike 1 kohaldamine hüvitise vähendamise seisukohalt määrav. Kaupleja viitab Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale, mille kohaselt ei sõltu 50% hüvitise vähendamise võimalus übermarsruutimise faktilisest pakkumisest, vaid reisija poolt üle elatud hiline misest kestusest sihtkohta saabumisel. Kaupleja rõhutab, et määrav ei ole see, kas reisija toimetati sihtkohta sama või teise lennuga, vaid tegelik ajakaotus.

Kaupleja viitab Euroopa Kohtu 19.11.2009 otsusele liidetud kohtuasjades C-402/07 ja C-432/07 (Sturgeon jt), milles on selgitatud, et kuigi määruse artikli 7 lõige 2 nimetab sõnaselgelt marsruudi muutmise võimalust, sõltub hüvitise vähendamine üksnes reisijate üle elatud hiline misest. Kaupleja selgitab, et seda sätet on Euroopa Kohtu praktika kohaselt võimalik kohaldada mutatis mutandis ka hiline nend lendude puhul, kui lõppsihtkohta saabumise hiline mine jääb alla nelja tunni.

Kaupleja avab mõiste „mutatis mutandis“ sisu ning selgitab, et määruse sätteid tuleb teatud

olukordades kohaldada sama eesmärgi ja loogika alusel, arvestades faktilisi erisusi. Kaupleja märgib, et määrus ei reguleeri ammendavalt kõiki praktikas tekkivaid olukordi ning Euroopa Kohus on seetõttu sätteid oma praktikas täpsustanud ja tõlgendanud, et tagada määruse ühtne kohaldamine. Kaupleja rõhutab, et Euroopa Kohtu seisukoha kohaselt ei ole hüvitise vähendamise võimalus piiratud üksnes ümbermarsruutimise juhtudega.

Kaupleja märgib, et määrus ei näe ette täies ulatuses hüvitise maksmist igas hilinemise olukorras, vaid eristab hilinemisi nende kestuse alusel ning näeb alla neljatunnise hilinemise korral ette võimaluse hüvitise vähendamiseks. Käesoleval juhul saabus tarbija lend lõppsihtkohta 3 tunni ja 33 minuti võrra planeeritust hiljem, s.o üle kolme, kuid alla nelja tunni. Kaupleja leiab, et seega on täidetud Euroopa Kohtu praktikas kirjeldatud tingimused, mis annavad õiguse vähendada hüvitise summat 50% võrra.

Kaupleja märgib lisaks, et on 16.03.2026 tasunud tarbijale juba vähendatud hüvitise summas 300 eurot kooskõlas määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 lõikega 2 ja Euroopa Kohtu praktikaga ning esitanud selle kohta maksekinnituse, eesmärgiga heastada tarbijale põhjustatud ebamugavused ja vaidlus lahendada.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse (TKS) § 51 järgi lahendab komisjon vaidluse poolte selgituste ja esitatud tõendite ning sekretariaadi poolt kogutud teabe alusel.

Komisjon peab võtma seisukoha kahes küsimuses: esiteks kas tarbijavaidluste komisjonil on pädevuses käesolevat vaidlust menetleda ning teiseks kas lennuettevõtja võib vähendada väljamakstavat hüvitist.

Tarbijavaidluste komisjoni pädevus

TKS § 2 lõike 1 punkti 6 kohaselt on tarbijavaidlus tarbija ja kaupleja vahelisest lepingust tulenevate lepinguliste kohustustega seotud vaidlus. Käesolevas asjas on tegemist tarbija ja lennuettevõtja vahelise vaidlusega lennuveolepingust tuleneva kindlasummalise hüvitise üle. Tegemist on seega tarbijavaidlusega TKS-i tähenduses. Vaidluse pooled ei ole suutnud vaidlust kokkuleppe teel lahendada, mistõttu kuulub vaidlus olemuslikult tarbijavaidluste komisjoni pädevusse.

TKS § 40 lg 3 kohaselt on tarbijavaidluste komisjoni pädevuses lahendada tarbija ja kaupleja vahelisest lepingust tulenevaid nii riigisiseseid kui ka piiriüleseid tarbija algatatud tarbijavaidlusi, mille üheks osapoolteks on kaupleja, kelle asutamiskoht on Eesti Vabariigis. Vastavalt TKS § 31 lg 2 p 2 on kaupleja asukohaks tema registrijärgne asukoht, juhatuse asukoht või peamine tegevuskoht, sealhulgas filiaali, esinduse või muu ettevõtte asukoht, kui kauplejaks on äriühing või muu juriidiline isik. Äriregistrisse on kantud kaupleja filiaal, mistõttu tuleb kauplejat käsitada TKS tähenduses Eestis asuva kauplejana.

Kaupleja leiab, et tarbijavaidluste komisjon ei ole pädev vaidlust lahendada, kuna hilinemine

tekkis jätkulennul Istanbul–Guangzhou, mis ei olnud seotud Euroopa Liidu territooriumiga. Kaupleja hinnangul on määrav see, millisel konkreetsel lennusegmendil probleem esines, mitte kust reis tervikuna algas.

Komisjon ei nõustu kaupleja seisukohaga järgmistel põhjustel.

Määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 3 lõike 1 punkti a kohaselt kohaldatakse määrust reisijate suhtes, kes väljuvad liikmesriigi territooriumil asuvast lennujaamast, sõltumata lennuettevõtja asukohast või registreerimisriigist ning sõltumata sellest, kus hilinemine tekkis.

Euroopa Kohus on ühendatud lendude puhul selgitanud, et kui lend koosneb mitmest vahetult järgnevana broneeritud lennuosast, tuleb määruse kohaldamisel ja hüvitise hindamisel lähtuda reisi tervikust. Kohtuasjas C-537/17 (Wegener) leidis Euroopa Kohus, et määrus kohaldub ka ühe broneeringuna vormistatud lennule, mis algab liikmesriigi lennujaamast ja mille lõppsihtkoht on kolmandas riigis, isegi kui ümberistumine toimub väljaspool Euroopa Liitu. Kohtuasjas C-11/11 (Folkerts) selgitas kohus, et määruse artikli 7 alusel hüvitise saamise õiguse seisukohalt on asjakohane hilinemine lõppsihtkohta saabumisel, hinnates reisi tervikuna.

Euroopa Komisjoni tõlgendamissuuniste (C/2024/5687) punkti 2.1.3 kohaselt kohaldatakse määrust reisikatkestuste suhtes jätkulendude puhul, mis toimusid väljaspool Euroopa Liitu, kui reis algas liikmesriigi lennujaamast ja lennud broneeriti korraga. Suuniste kohaselt soovitatakse reisijatel esitada kaebus väljalennu riigi asutusele Euroopa Liidust kolmandasse riiki suunduvate lendude puhul.

Käesolevas asjas algas tarbija reis Tallinna lennujaamast, mis asub Euroopa Liidu liikmesriigi territooriumil, ning reis toimus ühtse broneeringuna. Asjaolu, et hilinemine tekkis jätkulennul väljaspool Euroopa Liitu, ei välista määruse kohaldamist ega komisjoni pädevust. Kaupleja argument, et määrav on hilinemisel toimunud lennusegment, mitte reisi alguspunkt, on vastuolus Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikaga.

Eelnevale tugides leiab komisjon, et täidetud on kõik tingimused, et komisjon oleks pädev käesolevat tarbijavaidlust menetlema.

Määruse (EÜ) nr 261/2004 kohaldamine

Määrus (EÜ) nr 261/2004 näeb rahalise hüvitise artikli 7 alusel sõnaselgelt ette üksnes kahel juhul: lennureisist mahajätmisel (artikkel 4) ja lennu tühistamisel (artikkel 5). Artikkel 6, mis reguleerib hilinemist, annab reisijatele õiguse hoolitsusele artikli 9 alusel ning teatud juhtudel tagasimaksele artikli 8 alusel, kuid ei näe sõnaselgelt ette rahalist hüvitist artikli 7 alusel.

See tähendab, et käesolevas asjas ei tulene tarbija hüvitise nõude õiguslik alus vahetult määruse tekstist. Hüvitise nõude alus hilinemise korral saab tuleneda Euroopa Kohtu tõlgenduspraktikast ja sellele tuginevast Euroopa Komisjoni tõlgendussuunistest.

Euroopa Kohus on liidetud kohtuasjades C-402/07 ja C-432/07 (Sturgeon jt, 19.11.2009) leidnud, et reisijad, kelle lend hilineb ning kes jõuavad lõppsihtkohta kolm tundi või rohkem pärast algselt

kavandatud saabumisaega, on võrreldavas olukorras reisijatega, kelle lend tühistatakse, ning neil on seetõttu õigus hüvitisele vastavalt määruse artikli 7 lõikele 1.

Kohus tugines kahele põhimõttele. Esiteks võrdse kohtlemise põhimõttele – tühistamise ja pikaajalise hilinemise puhul kannatab reisija sama kahju, nimelt pöördumatu ajakao. Teiseks tuleb kohus kolmetunnise künnise määruse artikli 5 lõike 1 punkti c alapunktist iii, mille kohaselt on lennuettevõtja tühistamise korral kohustusest vaba, kui ta pakub ümbermarsruutimist, mis võimaldab reisijal jõuda sihtkohta mitte rohkem kui kaks tundi pärast algselt kavandatud saabumisaega.

Sturgeoni jt otsusega läks Euroopa Kohus kohtupraktika kaudu seadusandja algsest tahtest kaugemale, luues uue õiguse, mida määruse tekst sõnaselgelt ei sätesta. Kuigi seda Euroopa Kohtu tõlgendust on vaidlustatud kinnitas Euroopa Kohus oma seisukohta liidetud kohtuasjades C-581/10 ja C-629/10 (Nelson jt, 23.10.2012), rõhutades, et artiklites 5–7 sätestatud hüvitissüsteem kohaldub pikaajalise hilinemise korral täies ulatuses.

Hüvitise suurus

Kuna käesolevas asjas on tarbija jõudnud lõppsihtkohta rohkem kui kolmetunnise hilinemisega, tekib tal Sturgeoni jt otsuse alusel õigus hüvitisele. Tallinn–Guangzhou lennureisi pikkus ületab 3500 km, mistõttu on lähtehüvitiseks vastavalt määruse artikli 7 lõike 1 punktile c 600 eurot.

Käesoleva vaidluse keskmes on küsimus, kas kauplejal oli õigus vähendada 600-eurost hüvitist 50% võrra olukorras, kus hilinemine jäi alla nelja tunni, kuid ümbermarsruutimist ei toimunud.

Määruse artikli 7 lõige 2 sätestab, et lennuettevõtja võib hüvitist vähendada 50%, kui reisijatele pakutakse vastavalt artiklile 8 võimalust jõuda sihtkohta asenduslennuga teist marsruuti pidi ning saabumisaeg ei ületa algselt kavandatud saabumisaega sättes nimetatud ajavahemiku võrra. Üle 3500 km pikkuste lendude puhul on see ajavahemik neli tundi.

Grammatiliselt näeb säte ette kaks kumulatiivset tingimust: ümbermarsruutimine artikli 8 alusel ja saabumisaeg alla nelja tunni. Käesolevas asjas ümbermarsruutimist ei toimunud.

Komisjon rõhutab siinkohal olulist õiguslikku järjepidevuse nõuet. Kuna hüvitise õigus hilinemise korral tuleneb tervikuna Sturgeoni jt kohtupraktikast, on loogiliselt ja õiguslikult järjepidev, et samast kohtupraktikast tuleb lähtuda ka hüvitise suuruse määramisel. Ei ole põhjendatud kohaldada hüvitise õiguse tekkimisel Sturgeoni jt kohtupraktikat, kuid hüvitise vähendamise küsimuses sellest kõrvale kalduda ning nõuda vaid määruse teksti grammatilist tõlgendamist.

Euroopa Kohus on seda küsimust käsitlenud Sturgeoni jt otsuse punktis 63 järgmiselt:

Tasub täpsustada, et määruse nr 261/2004 artikli 7 lõike 1 alusel reisijale makstava hüvitise suurus võib vähendada kuni 50%, kui selle määruse artikli 7 lõikes 2 sätestatud tingimused on täidetud. Isegi kui see viimane säte nimetab üksnes marsruudi muutmise võimalust, tuleb märkida, et ettenähtud hüvitise vähendamine sõltub üksnes reisijate üle elatud hilinemisest, millest tulenevalt ei takista miski selle sätte mutatis mutandis kohaldamist hilinenud lendude reisijatele

makstava hüvitise suhtes. Siit järeldub, et hüvitise suurust, mida tuleb maksta hilinevad lendude reisijatele, kes jõuavad oma lõppsihtkohta kolm tundi pärast algselt kavandatud saabumisaega või hiljem, võib kooskõlas määruse nr 261/2004 artikli 7 lõike 2 punktiga c vähendada 50%, kui hilinevmine jääb alla nelja tunni lendude puhul, mis ei kuulu artikli 7 lõike 2 punkti a ja b alla.

Kohus tunnistab sõnaselgelt, et artikli 7 lõike 2 viitab tekstiliselt ainult ümbermarsruutimisele, kuid jõuab järeldusele, et hüvitise vähendamine sõltub üksnes reisija tegelikust ajakaotusest, mitte ümbermarsruutimise faktist. Kohus kõrvaldab sõnaselgelt ümbermarsruutimise kui vähendamise eelduse hilinevise juhtudel ning asendab selle hilinevise kestusega. Nelsoni kohtuasi kinnitab sama põhimõtet punktis 78.

Seega on nii hüvitise õiguse tekkimine kui ka hüvitise vähendamise mehhanism üks ja sama terviklik kohtupraktika, mis kujuneb Sturgeoni jt otsuses. Kohus lõi hilinevisele kohandatud hüvitissüsteemi, kus ümbermarsruutimine asendub hilinevise kestusega.

Euroopa Komisjoni tõlgendussuunised

Euroopa Komisjoni 25.09.2024 avaldatud tõlgendussuunised (C/2024/5687). Tõlgendussuunised on koostatud määruse täitmise eest vastutava institutsiooni poolt, eesmärgiga tagada määruse ühtne kohaldamine kogu Euroopa Liidus ning need süstematiseerivad Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikad. Tarbijavaidluste komisjon lähtub Euroopa Liidu õiguse ühetaolise tõlgendamise põhimõttest tulenevalt neist suunistest oma otsuste tegemisel.

Tõlgendussuuniste punkt 4.4.7 selgitab, et „*Seoses pikaajalise hilineviseega on Euroopa Kohus otsustanud, et hilinevise reisijatel tuleb taluda samasuguseid ebamugavusi kui nendel reisijatel, kelle lend on tühistatud, st nad kaotavad ajaliselt. Võrdse kohtlemise põhimõttest lähtuvalt on reisijatel, kelle lõppsihtkohta jõudmine hilineb kolm tundi või rohkem, õigus saada samasugust hüvitist (artikkel 7) nagu reisijatel, kelle lend tühistatakse.*“

Tõlgendamissuunistes märgitakse, et Euroopa Kohus on tuletanud hüvitise õiguse hilinevise korral määruse artikli 5 lõike 1 punkti c alapunktist iii, mille kohaselt ei pea lennuevõtja hüvitist maksma, kui ta pakub tühistamise korral ümbermarsruutimist, mis võimaldab reisijal jõuda sihtkohta hiljemalt kaks tundi pärast kavandatud saabumisaega. Kohus järeldas sellest, et hüvitise eesmärk on korvata ajakadu, mille kestus on vähemalt kolm tundi. Seejuures rõhutab punkt 4.4.7, et hüvitise andmise aluseks on just ajakao korvamine – see on hüvitise funktsionaalne eesmärk sõltumata sellest, kas tegu on tühistamise või hilineviseega.

Tõlgendamissuuniste punktis 4.4.10 selgitatakse reisijatele makstava hüvitise suuruse arvestamist pikaajalise hilinevise korral lähtudes eelnevalt selgitatud ajakao hüvitamise loogikast. Nimetatud punktis kinnitatakse selgesõnaliselt, et hüvitise suurust, mida tuleb maksta kolm tundi või rohkem hilinevise lendude reisijatele, kes jõuavad oma lõppsihtkohta kolm tundi pärast algselt kavandatud saabumisaega või hiljem, võib vähendada 50 %, kui hilinevise jääb alla nelja tunni.

Selline suunis lähtub Euroopa Kohtu praktikast, mis esmalt võrdsustas pikaajalise hilinevise reisi tühistamisega reisija ajakaost lähtuvalt ning selle kaudu seadis sisse hüvitamise põhimõtte pikaajalise hilinevise korral. Samas on reisijate võrdse kohtlemise põhimõttest lähtuvalt

lennuettevõtjal võimalus vähendada väljamakstavat hüvitist pikaajalise hilinemise korra üle 3500 km pikkuse reisi korral, kus hilinemine on rohkem kui kolm, kuid vähem kui neli tundi lähtuvalt ajakao hüvitamise põhimõttest.

Komisjoni lõplik hinnang.

Komisjon, hinnanud kõiki asjaolusid, poolte esitatud seisukohti ja tõendeid kogumis ning tuginedes Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale ja Euroopa Komisjoni tõlgendussuunistele, jõuab järgmistele järeldustele:

1. Tarbijavaidluste komisjonil on pädevus vaidlust menetleda, kuna reis algas Euroopa Liidu liikmesriigi territooriumil asuvas lennujaamast ning toimus ühtse broneeringuna, mis on määruse kohaldamisel ja komisjoni pädevuse hindamisel otsustav asjaolu. TKS § 40 lg 3 kohaselt on tarbijavaidluste komisjoni pädevuses lahendada tarbija ja kaupleja vahelisest lepingust tulenevaid nii riigisiseseid kui ka piiriüleseid tarbija algatatud tarbijavaidlusi, mille üheks osapooleks on kaupleja, kelle asutamiskoht (sh filiaal) on Eesti Vabariigis.

2. Õigus rahalisele hüvitisele hilinemise korral tuleneb Euroopa Kohtu kohtupraktikast, eelkõige Sturgeoni jt otsusest, mitte määruse sõnaselgest tekstist. Sama kohtupraktika – Sturgeoni otsuse punkt 63, mida kinnitab Nelsoni jt kohtuasi – näeb ette hüvitise vähendamise mehhanismi kohaldamise hilinemisele mutatis mutandis, asendades ümbermarsruutimise tingimuse hilinemise kestuse tingimusega.

3. Kuna tarbija jõudis lõppsihtkohta 3 tunni ja 33 minuti pikkuse hilinemisega, mis on rohkem kui kolm, kuid vähem kui neli tundi, ning lennureis ületab 3500 km, oli kauplejal Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika ja Euroopa Komisjoni tõlgendussuuniste kohaselt õigus vähendada hüvitist 50% võrra (st hüvitada 600 euro asemel 300 eurot).

4. Kaupleja on tarbijale 300 eurot tasunud, täites sellega määruse artiklist 7 tuleneva kohustuse Euroopa Kohtu tõlgenduse kohaselt. Tarbija täiendava 300 euro suuruse nõude rahuldamiseks puudub õiguslik alus ning komisjon jätab nõude rahuldamata.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Maria Alajõe

/allkirjastatud digitaalselt/